

[Ingerlise Koefoed]

I øvrigt vil jeg sige, at jeg efter at have kigget i forslaget genkender mange af de ting, som har stået i bibliotekskommissionens betænkning. Jeg har bemærket, at man ønsker at bevare statsrefusionen til en del af biblioteksvæsenet, og at uenig i, at man ikke også skulle bevare den til musik og kulturelle arrangementer.

Jeg har med glæde bemærket, at man går ind for, at alle biblioteker i løbet af ganske kort tid skal betjenes af faguddannede bibliotekarer med en faguddannet, heltidsansat leder, og at man har fundet en løsning på det administrative spørgsmål, spørgsmålet om direktoraterne, som jeg, så vidt jeg kan se det i dag, også føler mig nogenlunde i overensstemmelse med.

Der er andre ting i forslaget, som jeg er uenig i, men jeg regner med, at vi kommer til at behandle forslaget fra kristeligt folkeparti som en slags ændringsforslag el. lign. til kulturministerens forslag til efteråret, og jeg skal til den tid gå dybere ind i det.

Janne Normann (RV):

Kristeligt folkeparti fastslår i bemærkningerne til § 7, stk. 2, at kommunalbestyrelsen og det stående udvalg ikke i almindelighed skal inddrages i det løbende materialevalg, men kun i principielle afgørelser, f. eks. tilfælde, hvor der foreligger benytterklager. Uanset denne forsigtige formulering er det en farlig bestemmelse, for i realiteten er den ensbetydende med, at et hvilket som helst konkret bogvalg kan blive en kommunalbestyrelsessag, og dermed vil kommunalbestyrelsen komme til at virke som en censurkomité. Det er uacceptabelt for en radikal opfattelse.

Kommunalbestyrelsen bør alene fastlægge de principielle retningslinjer for materialevalget, eventuelt suppleret med en efterkritik uden konkrete konsekvenser, sådan som det foregår i Danmarks Radio, selv om det også kan være problematisk. Det konkrete materialevalg bør foretages af personalet, og vil man etablere en konkret mulighed for indgreb af en kommunalbestyrelse, bør dette være indbringelse for en ankeinstans, f.eks. for ministeren.

Ud over de mere principielle kulturpolitiske argumenter skal jeg føje et enkelt praktisk til. Et væsentligt kriterium for materiale-

valget bør være alsidighed. Biblioteket skal være rummeligt, men alsidigheden kan aldrig vurderes gennem en enkelt konkret henvendelse.

På samme tid som vi skal være på vagt over for de kulturelle formyndere, skal vi lægge en klar afstand til dem, der vil styre kulturen igennem restriktioner og begrænsninger. Der sker en masse på informationsområdet, og det er derfor utilfredsstillende, at det er institutionelle problemer, der nu i flere år har holdt en debat om bibliotekslovgivningen væk fra folketingsdebatten.

Selv om kristeligt folkepartis forslag indeholder en række punkter, vi ikke er enige med partiet om, skal der altså lyde en tak for, at partiet lægger op til denne debat. En sådan tak fortjener kulturministeren derimod ikke.

Mølgaard (DR):

Jeg kan ganske tilslutte mig fru Ingerlise Koefoed, når hun siger, at der ikke er nogen som helst grund til fra socialdemokratisk side at harcelere over, at der den 11. februar dette år er fremsat et forslag, og at ministeren måske på det tidspunkt havde en tanke om at fremsætte et revisionsforslag om området på et senere tidspunkt, det forslag, vi netop har haft til behandling. Det var kristeligt folkepartis selvfølgeligelige ret at fremkomme med sit forslag den 11. februar 1981.

Vi synes egentlig også, det er et ganske kækt og gævt initiativ, man har taget fra kristeligt folkepartis side; dette at pille meget ud af den betænkning, som forelå, og bruge det til sit eget formål, skal absolut anerkendes.

Vi er dog ikke ganske enige med kristeligt folkeparti i forslaget. Også vi mener, at den bemyndigelse, som man vil tillægge kommunalbestyrelserne, er farlig, og vi afviser denne ting samt dette med, at biblioteker nu engang er bogsamlingssteder og samlingssteder for trykt materiale, og de skal ikke udvikle sig til kulturhuse. Selv om formuleringerne både det ene og det andet sted er forsigtige – det skal erkendes – er selv de forsigtige bemærkninger nok farlige i en lidt reaktionær retning.

Dette, at man gerne vil have faguddannet personale til at betjene området, erkender vi som noget nødvendigt på dette som på alle